

rium. Kommissionsdomstolen lededes af højesteretsdommer Frans Rudolf Weber, og landsdommer Leif Grønning-Nielsen beskikkedes til at bistå denne. Endvidere oplystes, at byretspræsident Niels C. Bitsch var blevet anmodet om at forestå undersøgelsen af det hjemmelmæssige grundlag for statslige forskuds- eller a conto-udbetalinger inden for alle ministeriers områder. Endelig oplystes det, at justitsministeriet havde anmodet samtlige ministerier om at iværksætte ovennævnte undersøgelse af arbejdsgangen i hvert ministerium.

3. Folketingsbeslutning om folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57 (Bernhard Baunsgaard). (B 25).

I skrivelse af 18. oktober 1984 anmodede justitsminister Erik Ninn-Hansen om folketingets samtykke efter grundlovens § 57 til, at der rejses tiltale mod folketingsmedlem Bernhard Baunsgaard for overtrædelse af færdselsloven. Andragendet blev i overensstemmelse med forretningsordens § 25, næstsidste punktum, henvist til udvalget for forretningsordenen, der – efter at have behandlet sagen – den 25. oktober 1984 afgav en betænkning (B. sp. 5), der indeholdt følgende indstilling:

»*Udvalget* indstiller enstemmigt, at folketinget giver samtykke til, at justitsministerens anmodning imødekommes.«

Som bilag til betænkningen var optrykt justitsministerens skrivelse af 18. oktober samt udkast til anklageskrift.

Eneste behandling af indstillingen fra udvalget for forretningsordenen fandt sted den 1. november (F. sp. 1282). Ingen bad om ordet, og udvalgets indstilling blev enstemmigt vedtaget med 139 stemmer.

Det bemærkes, at folketinget efter den endelige doms afsigelse fra justitsministeren modtog meddelelse om sagens udfald.

Den modtagne domsudskrift blev videregivet til udvalget til valgs prøvelse, der behandler spørgsmålet om et medlems tab af valgbarhed.

Udvalget behandlede derefter spørgsmålet, om Bernhard Baunsgaard var »straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør